अथ पूर्वपरिचितविटगृहे गत्वा तं प्रत्युक्तवती। स दुरात्मा मे पति र्ग्रामान्तरं गतः। तत् त्वयास्मद्गृहे प्रसुप्ते ज्ञातृ समागन्तव्यं। तथानुष्ठिते स रथकारो ऽरण्ये दिनमतिवाह्य प्रदोषे स्वगृहे ऽपरद्वारेण प्रविश्य शय्याधस्तले निभृतो भूत्वा स्थितः। एतस्मिन्नन्तरे स देवदत्तः समा
५ गत्य तत्र शयन उपविष्टः। तं दृष्ट्वा रोषाविष्टचित्तो रथकारो व्यचि न्तयत्। किमेनमुत्थाय हन्मि। अथवा हेलयैव प्रसुप्तौ द्वावप्येतौ व्यापादयामि। परं पश्यामि तावदस्याश्चेष्टितं। शृणोमि चानेन सहा लापान्। अत्रान्तरे सा गृहद्वारं निभृतं विधाय शयनतलमारूढा। अथ तस्यास्तत्रारोहत्या रथकारशरीरे पादो विलग्नः। ततः सा
१० व्यचिन्तयत्। नूनमेतेन दुरात्मना रथकारेण मत्परीक्षणार्थं भाव्यं। ततः स्त्रीचरितविज्ञानं किमपि करोमि। एवं तस्याश्चिन्तयन्त्याः देवदत्तः स्पर्शोत्सुको बभूव। अथ तया कृताञ्जलिपुटयाभिहितं। भो महानु भाव न मे शरीरं त्वया स्पर्शनीयं। यतो ऽहं पतिव्रता महासती च। न चेच्छापं दत्वा त्वां भस्मसात् करिष्यामि। स आह। यद्येवं
१५ तर्हि त्वया किमहमाहृतः। साब्रवीत्। भो शृणुष्वैकाग्रमनाः। अह मद्य प्रत्यूषे देवतादर्शनार्थं चण्डिकायतनं गता। तत्राकस्मात् खे वाणी सञ्जाता। पुत्रि किं करोमि। भक्तासि मे त्वं। परं षण्मासा भ्यन्तरे विधिनियोगाद्विधवा भविष्यसि। ततो मयाभिहितं। भगवति यथा त्वमापदं वेत्सि तथा तत्प्रतीकारमपि जानासि। तदस्ति कश्चि
२० दुपायो येन मे पतिः शतसंवत्सरजीवी भवति। ततस्तयाभिहितं। अपि चास्ति। यतस्तवायत्तः स प्रतीकारः। तच्छ्रुत्वा मयाभिहितं। देवि यदि तन्मम प्राणैर्भवति तदादेशय येन करोमि। अथ देव्याभिहितं। यद्यद्यदिने परपुरुषेण सहैकस्मिन् शयने समारुह्यालिङ्गनं करोषि। तत् तव भर्तुः सको ऽपमृत्युस्तस्य सञ्चरति। भर्तापि पुनर्वर्षशतं
२५ जीवति। तेन त्वं मयाभ्यर्थितः। तद्यत् किञ्चित् कर्तुमनास्तत् कुरुष्व।